

Suskun Harfler

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 09 Nisan 2014

Suskun Harfler

Suskun harfler dolanıyor dilime, birazdan usul usul yerlerini alacaklar

Önce a ş k elbette

"Alemin özü kıymetini bilenlerin göz bebeği"

Her an teyakkuzda ve her an her uzuvda; Keşkeler, eyvahlar, ancaklar

"Anarşist ruhlar özgürlük isterken" sevda bahçelerini mahpusa çevirip bütün dalları kırdığında

Bir daha nasıl açsın çiçekler

İmkansızın zaferi olur mu? Diren ey gönlüm! Desende o üç harf hep uçuşacak sonsuza kadar

Sonra g ü l

Alı beyazı pembesi hatta tahayyül ettiğinde mavisini, hepsi sevdalıymış bülbüle; Bülbül ne yapsın?

Asırlardır gece gündüz gibi bir birini kovalarken gülle bülbül, biz onlara şiir yazmaya devam edeceğiz galiba

Hiçliğin olmadığı bir sevgidir onların ki, hiçlik var gibi görünse de özde değil sözdendir belkide

Günahsız bir ömrün tadı yoksa eğer, daha çok güller bülbüller görecektir bazen hüznü, bazen şen bahçeler

Ve elbette bahtsız b ü l b ü l

Gülün hali senden beter, hele bir gül ey bülbül!

Sen göçebe değilsin, hep gülün yüreğindesin, mevsimler uzaklaştıramaz seni misk-i amber kokulardan

Yanık yanık ötersin ya, neşeli bir şeyler söyle, uzaklaş artık bitimsiz korkulardan...

Bir de a y r ı l ı k demeli

Ayrılık olsa da hicranın emeli, vuslat bir adım ötede ona, yeter ki uzanabilsin eller bir birine

Burjuva kültürünün bir parçası olmuş hüznün, oysa nice aşıklar hicranı bile aşk için seve seve yaşamadı mı?

"Sonsuz olanı, sona indirgeyen" Bizler değil miyiz? Bizler değil miyiz ayrılıkları yaratan?

Yoksa hüznün bizler için bir fantezi mi? Bir düşünsek bulacağız da, göz yaşı akıtmaktan vaktimiz yok ki?

Felsefe kitaplarına hiç mi hiç kulak asmadık. Onlar "Kendin olmayı telkin ederken" Ne kendimize ne

başkasına yar olamadık

Varsa yoksa ağladık. Ağladık ayrıldık, kavuştuk ağladık. Vuslatın bile tadına varamadık...

D e n i z desem

Martı diyeceksiniz, yakamoz diyeceksiniz, mehtap diyeceksiniz, gerçekten samimi misiniz?

Ateş olsak külümüz denize, kuş olsak kanadımız denize...Hani nerede kaldı gizem?

İki sevgili el ele sahildeyse, hep martılara simit mi atacağız sevdalı yüreklerimizle

Birisi başka bir şeyler anlatsın bana... Anlatsın ki inanayım denizlerin aşklardaki yerine...

Ve başım g ö ğ e erdi, az sonra noktayı koyacağım

Çünkü g e c e diyeceğim, k a r a n l ı k diyeceğim, ö z l e m diyeceğim, y a l n ı z l ı k diyeceğim size...

Var mı dahası?

G ü n e ş, y ı l d ı z l a r ve a y, vay vay vay...

Peki ya ö l ü m desem, boş verin en iyisi, başımız sıkışınca onu hep söylüyoruz zaten.

Burada bitti işim. Ben hep şiir yazmaya hükümlüyüm. İşim suskun harfleri yerli yerine koyup sonra da dans ettirmek

Yüreğim yettiğince, dilim döndüğünce, sesim erdiğince, işte öyle ince ince...

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN